

Harcistrz Marian Janusz Strenk

1948 - 2009

Harcerz, społecznik, redaktor,
laureat Medalu Rzeczypospolitej Mosińskiej

W latach 60-tych XX wieku wstąpił do Związku Harcerstwa Polskiego, złożył Przyrzeczenie Harcerskie, a następnie Zobowiązanie Instruktorskie, słowa które ze wzruszeniem powtarzał, stały się na długie lata drogowskazem jego postępowania. Ideałom harcerskim pozostał wierny do końca, cechowała go pozytywna postawa wobec drugiego człowieka, przyjacielska i serdeczna postawa wobec innych.

Rozkazem L5/80 Komendanta Chorągwi Poznańskiej otrzymał stopień harcistrza. Na przestrzeni wielu lat pełnił w organizacji różnorodne funkcje: drużynowy drużyny zuchowej, drużynowy drużyny starszoharcerskiej, przewodniczący komisji rewizyjnej, członek Rady Hufca im. Bolesława Chrobrego, komendant obozu starszego w Szklarskiej Porębie (1976). Z harcerstwem nie rozstał się nigdy, do chwili odejścia na „Wieczną Wartę” działał w Kręgu Instruktorskim przy Komendzie Ośrodka ZHP Mosina.

Druh Marian to wielki społecznik, redaktor pierwszej lokalnej gazety „Ziemi Mosińskiej”, na łamach której dokumentował służbę Mosińskich Harcerzy. Wyróżniał się pracowitością i życzliwością, w stosunku do innych, stąd różnorodność podejmowanych zadań na wielorakich płaszczyznach. Jeżeli mógł pomóc – nigdy nie odmawiał wsparcia. Podejmował wciąż nowe wyzwania. Pragnął wydać Antologię osób związanych z Mosiną – dzieło o charakterze encyklopedycznym, zawierającym biografie wybitnych Mosiniaków. Nie zdążył ... Druh Marian swoją postawą, zachowaniem, umiejętnościami i codziennym postępowaniem był przykładem dla zuchów, harcerzy i instruktorów. Podejmowane działania w różnych sferach budziły uznanie nie tylko harcerzy, a także lokalnego środowiska. Swoją wolny czas oraz pracowitość oddał harcerstwu, ale nie tylko. Pracował na rzecz drugiego człowieka, robił to, nie dlatego, że musiał, ale dlatego, że chciał. Nie spotkamy Druha już na ulicach naszego miasta, ale zachowany go w pamięci, jako oddanego człowieka sprawom mosińskim, ponieważ na trwale wpisał się w lokalną historię.

„ Człowiek nie umiera do końca, gdy się o nim pamięta”. Tak jest z druhem Marianem. Swoją postawą, dokonaniem sprawił, że pamiętamy i pamiętać będziemy.

Harc mistrzyni Dorota Lisek

1956 - 1990

Komendantka Mosińskich Harcerzy, nauczycielka,
laureatka Medalu Rzeczypospolitej Mosińskiej

Druhna Dorotka – tak ją nazywaliśmy - to wspaniała instruktorka, ceniony pedagog, przyjaciel dzieci, dobry i życzliwy człowiek. Swoje harcerskie działania wiązała zawsze z zuchami, harcerzami i instruktorami. Była otwarta, wciąż szukała przyjaciół i sojuszników do czynienia dobra. Otaczała Ją zawsze, grono przyjaciół, dla których po dzień dzisiejszy jest wzorem i bodźcem do pracy. Była wyrozumiała i cierpliwa. Zawsze znajdowała czas dla każdego, kto potrzebował Jej pomocy. Odeszła niespodziewanie i przedwcześnie z harcerskiego grona. Odeszła na „Wieczną Wartę” ale żyje nadal w pokoleniach następnych, gdyż zuchy, harcerze i instruktorzy ze Szczepu Środowiskowego „Watra” kontynuują idee harcerskie. Realizują zasady harcerskiego wychowania. Służba, braterstwo i praca nad sobą to wyznaczniki postaw harcerskich, które z dużym powodzeniem, wcielała w życie bohaterka Szczepu „Watra”.

*„ Nic tak nie jest człowiekowi potrzebne jak drugi człowiek
i takie wzajemne traktowanie, poprzez które w pełni odczuje,
że jeden dla drugich jest właśnie człowiekiem
i najwyższą wartością z tych, jakie w ogóle istnieją ”*

Maksyma, którą kierowała się w swoim życiu druhna Dorotka, oddaje w pełni postawę patronki wobec otaczających ją ludzi.

Harcistrz Jan Maślak

1928 - 1992

członek Harcerskiej Orkiestry Dętej,
wieloletni kucharz obozowy

Druh Jan Maślak to barwna i niezapomniana postać mosińskiego harcerstwa. Zawodowo przynależał do braci kolejarskiej, ale duchem był jednak na zawsze związany z harcerstwem. Do organizacji wstąpił w roku 1946. Należał wtedy do grona współzałożycieli mosińskiej orkiestry harcerskiej z jej dyrygentem Antonim Jerzakiem i druhem Józefem Skrzypczakiem. Swą muzyczną karierę rozpoczął od bębna, by następnie przez szereg długich lat grać na dużym instrumencie dętym czyli basie. Jan Maślak, to historia mosińskiej orkiestry, ale nie tylko, również instruktor pełniący różnorodne funkcje instruktorskie. Był drużynowym 21 DH Orkiestry Dętej (1969-1971), członkiem hufcowej Komisji Rewizyjnej oraz magazynierem hufca. Brał udział w organizacji i przebiegu Harcerskiej Akcji Letniej. Na obozach pełnił odpowiedzialną funkcję szefa kuchni, gotował pyszne obiady mając do dyspozycji jedynie parowniki. Niejeden z nas pamięta smak „Gulaszu a`la Maślak” lub pączków smażonych nocą, dla uczestników obozu. Druh Jasiu kochał dzieci, zawsze można było liczyć na dokładkę lub gest wyrozumiałości, gdy tzw. karniak odrabiało się w kuchni. Za pracę społeczną był wielokrotnie wyróżniany, m.in. w roku 1982 otrzymał Krzyż za Zasługi dla ZHP.

Harcistrz Józef Skrzypczak

1930 - 1986

członek Harcerskiej Orkiestry Dętej,
współorganizator obozów harcerskich.

Jako piętnastoletni chłopiec, w roku 1945 wstępuje do Związku Harcerstwa Polskiego. Rok później zostaje członkiem Harcerskiej Orkiestry Dętej, którą wraz z innymi druhami współtworzy. Bierze aktywny udział w pracy Związku, realizując liczne zadania zdobywa kolejne stopnie instruktorskie. W roku 1971 otrzymuje nominację na harcmistrza. Za swą pracę instruktorską uzyskuje pozytywne oceny, wyrazem tego jest trzykrotny wybór na członka Komisji Rewizyjnej Hufca. Druh Józef poświęcał swój wolny czas harcerzom i zuchom, biorąc udział w kolejnych obozach letnich, (Wisetka, Stołuń, Siecino i inne) pełniąc na nich m. in. funkcje kucharza. Był odpowiedzialnym, wymagającym a zarazem lubianym instruktorem. Cieszył się wśród młodszych kolegów dużym autorytetem. Cechowała Go życzliwość wobec drugiego człowieka, chętnie służył młodszym swą wiedzą i doświadczeniem. Najwięcej czasu poświęcał jednak orkiestrze, systematycznie brał udział w próbach zespołu oraz licznych koncertach organizowanych na terenie Mosiny, jak i poza jej granicami.

Harc mistrz Kazimierz Myszki er

1907 - 1996

komendant Ośrodka, drużynowy,
laureat Medalu Rzeczypospolitej Mosińskiej

Dh Kazimierz z harcerstwem zetknął się w rodzinnym Rawiczu. Do Mosiny przybył jako 22 letni student ostatniego roku Seminarium Nauczycielskiego w Poznaniu. W 1929 roku podjął pracę jednocześnie w Szkole Powszechnej oraz miejscowym harcerstwie. Jako instruktor pełnił funkcję opiekuna drużyny. Wielokrotnie towarzyszył harcerzom w czasie wycieczek – zwłaszcza rowerowych, a także podczas biwaków i obozów. W 1933 roku założył gromadę zuchową. Szerzył idee skautingu wśród dzieci i młodzieży przez całe swe życie. Nie przeszkodziła mu w tym nawet wojna. Po przesiedleniu na ziemię kielecką przystąpił do pracy harcerskiej w Szarych Szeregach. Pracę pedagogiczną i harcerską podjął krótko po wyzwoleniu. Powierzono mu funkcję komendanta Hufca Poznań – Powiat (III 1946 – IX 1947 r.). Wojenna działalność w konspiracyjnych strukturach harcerskich, stała się w czasach stalinowskich przyczyną zakazu pracy w szkole. Po Zjeździe Łódzkim druh Myszki er powrócił do aktywności harcerskiej. To w Jego obecności – przez 43 lata kolejni kandydaci na harcerzy składali uroczyste Przyrzeczenie Harcerskie a później Zobowiązanie Instruktorskie. Druh Kazimierz pełnił liczne harcerskie funkcje m.in. komendanta obozu letniego w Wisielce – w 1960 roku. Relacja z tego obozu zawiera trafny wizerunek współtwórcy harcerstwa mosińskiego – dh Myszki era: *Szare Szeregi lubią swego Komendanta, bo łączy on w sobie ideały harcerza, jest dla nich nie tylko przyjacielem ale i ojcem.*

Harcistrz Jerzy Papież

komendant Ośrodka, szczepowy,

Został harcerzem składając Przyrzeczenie Harcerskie 15 X 1935 roku. Do wybuchu wojny był aktywnym członkiem 19 DH im. Bolesława Chrobrego. W czerwcu 1939 roku mianowano go Wodzem Gromady Zuchowej. Podczas okupacji, od października 1939 roku aż do momentu wywiezienia na prace przymusowe, działał w drużynie konspiracyjnej.

Po wojnie w XI. 1945 roku powrócił do działalności harcerskiej. Współtworzył Pozaszkolną Drużynę Starszoharcerską, Drużynę Straży Pożarnej oraz Drużynę Orkiestry Dętej, której pozostał wierny do końca harcerskiej służby – jako instruktor i drużynowy. Druhowi Jerzemu wielokrotnie powierzano funkcję komendanta obozów harcerskich: w 1946 roku w Zaborze, w 1947 r. w Chalinie, w 1959 r. w Skokach, w 1961 r. w Pogorzeliczy, w 1962 r. w Wisielce. W latach 1947 do 1949 dh Jerzy Papierz odpowiadał za działalność kulturalną mosińskich harcerzy. Organizował „Wieczory Pieśni i Muzyki”, wspierał działalność amatorskiego kółka teatralnego. W swej 44 letniej służbie harcerskiej przeszedł drogę od młodzika do harcmistrza.

Druh Jerzy ofiarował mosińskiemu harcerstwu cały swój wolny czas i artystyczną duszę.

Harcistrz Robert Lipiak

1963 - 1997

członek Harcerskiej Orkiestry Dętej,
instruktor Ośrodka,

Druh Robert pochodził z rodziny o harcerskich tradycjach- brat Krzysztof i siostra Małgorzata byli aktywnymi członkami Związku Harcerstwa Polskiego. Robert od najmłodszych lat należał do harcerstwa. W wieku 15 lat złożył Zobowiązanie Instruktorskie, odbył kurs drużynowych zuchowych i został przybočním 33 Drużyny Zuchowej, by w roku następnym poprowadzić samodzielnie 35 Drużynę Zuchową. Był ambitnym, młodym instruktorem. Zdobywał wiedzę, doświadczenie i w wieku 25 lat otrzymał nominację na stopień harcistrza – został najmłodszym harcistrzem w mosińskim środowisku. Od lat szkolnych, był członkiem Harcerskiej Orkiestry Dętej. Umiejętnie godził pracę w orkiestrze i instruktora w hufcu. Należał do Kręgu Instruktorskiego, brał udział w rajdach Kręgów Instruktorskich organizowanych rokrocznie przez Komendę Chorągwi. Cieszył się dużym poważaniem wśród starszych wiekiem i doświadczeniem druhów. Rzetelnie i odpowiedzialnie realizował powierzone zadania. Zyskiwał uznanie przełożonych. Brał udział w obozach i zimowiskach pełniąc funkcje kwatermistrzowskie. Był świetnym gitarzystą, przygrywał harcerzom przy ogniskach a kadrze – wieczorową, nocną porą, ucząc wielu piosenek, które śpiewamy do dziś. Jego praca na rzecz organizacji została zauważona i doceniona, w roku 1988 druh Robert został wyróżniony Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Poznańskiej Chorągwi ZHP”.
Dnia 17.06.1997 roku odszedł z naszego grona, pozostawiając wspomnienia dobrej harcerskiej służby i niezawodnego przyjaciela.

Harc mistrzyni Maria Wower

1957 - 2002

drużynowa, szczepowa, organizatorka obozów harcerskich.

Drużna Marysia była człowiekiem niezwykłym, Jej optymizm, chęć poznawania świata, ciekawość życia była dla innych bodźcem, drogowskazem do harcerskiego działania. Była zawsze z ludźmi, gotowa nieść pomoc bliskim. Ile to razy, podczas licznych wycieczek, rajdów, biwaków roztargnionych ratowała swetrem, skarpetkami czy kanapką Z harcerstwem związana była od zawsze. Przyrzeczenie harcerskie złożyła w 15 Drużynie Harcerskiej im. Marii Konopnickiej, której potem przewodziła pełniąc funkcję drużynowej. Była przyboczną 96 Drużyny Zuchowej, szczepową Szczepu Harcerskiego nr 1 oraz członkiem Komendy Hufca od roku 1980. Działała w Młodzieżowym Kręgu Instruktorskim, w którym poznała przyszłego męża – druha Krzysia, pełniącego od wielu, wielu lat funkcję kwatermistrza. Drużnę Marysię zapamiętamy, jako człowieka przyrody, którą znała i szanowała. Czuli się częścią lasów, w których rokrocznie rozkładała namioty. Prowadząc obozy wpajała podopiecznym zasady porządnego, godnego życia z ludźmi i przyrodą. Prздеptała wiele dróg, ścieżek wspólnie z harcerzami pokazując im, piękno otaczającej przyrody. Drużnę Marysię, pełni żalu, pożegnaliśmy 25.07.2002 roku.

Harcistrz Antoni Jerzak

1902 - 1985

długoletni kapelmistrz Harcerskiej Orkiestry Dętej.
laureat Medalu Rzeczypospolitej Mosińskiej

Zanim został harcerzem był powstańcem wielkopolskim, więźniem hitlerowskich obozów, muzykiem, pracownikiem kolejowym, mężem i ojcem. Do ZHP wstąpił w wieku 44 lat by poprowadzić Harcerską Orkiestrę Dętą. Własne umiejętności muzyczne, zdobyte podczas służby wojskowej w Krotoszynie, a później gry w „Orkiestrze Jerzaka” przekazywał przez 36 lat mosińskim druhom. A było ich około 300. Kapelmistrz kształcił nie tylko ich muzykalność, ale i charakter. *W każdym miejscu i o każdej porze był dla swych podopiecznych przykładem człowieka sumiennego, pogodnego dającego przykład tym, którzy lgnęli do swojego nauczyciela. Człowieka zawsze uśmiechniętego, który nigdy nie ganił i nie karał, a efekty tej Jego pracy możemy po latach ocenić.*

Dh Antoni Jerzak za swą działalność muzyczną i pracę wychowawczą odznaczony został licznymi odznaczeniami, a pośmiertnie przyznano mu medal Rzeczypospolitej Mosińskiej.

Harc mistrz Mieczysław Konieczny

1919 - 2005

drużynowy, szczepowy,
laureat Medalu Rzeczypospolitej Mosińskiej

Związki druha Miecicia z ZHP trwały nieprzerwanie kilkadziesiąt lat. Druh Konieczny był naocznym świadkiem dziejów harcerstwa w naszym mieście. Przewodził zuchom i harcerzom, współtworzył drużyny harcerskie, czuwał, o ile, to było możliwe nad „czystym”, skautowym obliczem ZHP, pozostając apolitycznym i bezpartyjnym.

Druh Mieciciu był orędownikiem harcerstwa, w którym drużynowy wychowuje młodych ludzi poprzez własny przykład: uczciwości, odwagi, patriotyzmu, pracowitości i odpowiedzialności.

Do harcerstwa wstąpił w 1929 roku. W lipcu 1935 roku brał udział w Światowym Zlocie Harcerzy w Spale, na terenie letniej rezydencji Ignacego Mościckiego. W 1936 roku powierzono mu prowadzenie Gromady Zuchowej. Od września 1938 roku do wybuchu II wojny światowej pełnił funkcję drużynowego 19 DH im. Bolesława Chrobrego.

W styczniu 1943 roku nastąpiły pierwsze masowe aresztowania mieszkańców Mosiny. Nie ominęły one również harcerzy. 2 marca gestapo aresztowało 10 z nich, w tym druha Mieczysława. Po siedmiu miesiącach pobytu w Forcie VII druha Konieczny został przewieziony do Oświęcimia a następnie do obozów na terenie Rzeszy.

Po szczęśliwym powrocie do domu w maju 1945 roku druhowie Andrzej Sypniewski i Leon Strabel zaproponowali druhowi Mieczysławowi poprowadzenie 19 DH im. Bolesława Chrobrego.

W latach 1947 – 49 pełnił funkcję komendanta Hufca Poznań – Powiat Zachód. Za swoją wieloletnią i ofiarną działalność dh Mieczysław Konieczny został uhonorowany odznaczeniami: w 1971 roku – Krzyżem Zasługi ZHP, w 1979 roku – Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, w 1988 roku – Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski a w 2001 roku Medalem Rzeczypospolitej Mosińskiej.

Dh Mieczysław Konieczny utrzymywał stały kontakt z mosińskimi druhami **bo harcerzem jest się przez całe życie.**

Harc mistrz Zygmunt Marcinkowski

1931 – 1999

instruktor Ośrodka, organizator obozów harcerskich

Druh Zygmunt, to wieloletni instruktor Mosińskiego Harcerstwa. Przyjaciół szerokiego grona instruktoerek i instruktorów. Był jednym z nas, tylko starszym i dużo bardziej doświadczonym druhem. Z harcerstwem związany był przez wiele, wiele lat. W latach powojennych był współorganizatorem tworzenia drużyn na terenie Mosiny i powiatu poznańskiego, pełniąc funkcję Namiestnika Zuchowego. Pracą i zaangażowaniem zaznaczył swoje miejsce w historii mosińskiego harcerstwa. Był organizatorem obozów i zimowisk harcerskich, pełniąc na nich różnorodne funkcje. Wiele godzin przesiedzieliśmy wspólnie przy obozowych ogniskach, słuchając wspomnień. Piosenki harcerskie razem śpiewane, to najpiękniejsze gawędy. W latach 80-tych pełniąc funkcje publiczne, druh nie zapomniał swoich harcerskich korzeni. Stworzony przy druha pomocy majątek harcerski, służył na obozach następnym pokoleniom. W roku 1996 jako starszy i doświadczony druh, brał udział w pracach honorowego Komitetu obchodów 75-lecia Harcerstwa w Mosinie i 50-lecia istnienia Harcerskiej Orkiestry Dętej. Za zaangażowaną pracę na rzecz Związku Harcerstwa Polskiego został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi dla ZHP. Druh Zygmunt zawsze otaczał nas opieką, wspomagał dobrym słowem i radą. Zawsze uśmiechnięty i zyczliwy. Był przyjacielem, opiekunem i wspinałym wychowawcą. Dla nas następnych pokoleń, stworzył warunki, byśmy mogli ruszyć na szlak.

Podharc mistrzyni Zofia Matusiak

1951 – 2006

drużynowa, organizator obozów harcerskich

Druhna Zosia to oddana harcerka, podejmowała się realizacji wielu zadań, jak również wspierała przez wszystkie lata, działalność męża- Tadzia, który wiele czasu poświęcał na pracę w Harcerskiej Orkiestrze Dętej. W roku 1968 złożyła Zobowiązanie Instruktorskie i stała się pełnoprawnym instruktorem Hufca ZHP Mosina. Realizując program Związku i pracując aktywnie na jego rzecz, otrzymała stopień podharc mistrza, rozkaz L11/81. Pracowała na rzecz zuchów, harcerzy i instruktorów pełniąc różnorodne funkcje instruktorskie, m.in. była członkiem Hufcowej Komisji Kształcenia i Stopni Instruktorskich oraz Komisji Rewizyjnej Hufca ZHP Mosina. Przez wiele lat brała udział w akcji letniej i zimowej, pełniąc wielokrotnie funkcję magazyniera. Za pracę na rzecz harcerskiego środowiska została wyróżniona Srebrną Odznaką Za Zasługi Dla Poznańskiej Chorągwi ZHP. Była ciepłym, życzliwym i otwartym, na potrzeby innych, instruktorem Związku Harcerstwa Polskiego.

Podharcistrz Zdzisław Górecki

1952 - 2011

instruktor Ośrodka

W latach 60-tych XX wieku wstąpił do Związku Harcerstwa Polskiego, złożył Przymierzenie Harcerskie, a następnie Zobowiązanie Instruktorskie. Po kilku latach pracy, rozkazem R5/74 z dnia 15.10.1974 roku został mianowany podharcistrzem. Wieloletni instruktor Ośrodka i Hufca ZHP Mosina. Przez wiele lat pełnił funkcję magazyniera, wzorowo dbając o sprzęt obozowy. Brał udział w rajdach, zlotach, oraz w organizowanej corocznie Akcji Letniej. Cechowała go pozytywna postawa wobec drugiego człowieka, był przyjacielski, zawsze skory do pomocy, ale również do żartów. Na obozach uwielbiał robić koleżankom i kolegom liczne kawały, kawalarz z niego był wyśmiewany, nigdy nie było wiadomo, kiedy w namiocie pojawią się mrówki, świetliki, czy snopki zboża. Druh Zdzichu przeszedł do historii jako kierowca „bombowca”, był to stary wysłużony samochód harcerski, obsługiwał nim każdy organizowany obóz oraz wszystkie imprezy organizowane w Ośrodku.

Przewodnik Jacek Cieślewicz

1957 - 2014

drużynowy, instruktor Ośrodka

W latach 70-tych XX wieku wstąpił do Związku Harcerstwa Polskiego, złożył Przyrzeczenie Harcerskie, a następnie w roku 1972 Zobowiązanie Instruktorskie. Był przybocznym, i drużynowym Drużyn Zuchowych. Wielokrotnie pełnił funkcje instruktora wychowawcy na organizowanych obozach: Wiselka (1977), Zieleniec (1978), Kuźnica Zbąska (1979), Siecini (1980, 1981)). Ponadto brał czynny udział w śródrocznej pracy Hufca, włączał się w organizację rajdów, harcerskich imprez, jak Andrzejki, Święto pieczonego ziemniaka. Był pogodnym, uśmiechniętym, zadowolonym instruktorem, promieniał swoistym ciepłem. Gdy był druh Jacek, to nie mogło być nudno. Dziękujemy Jacku za wspólną realizację programu Związku, za wspólne dni przeżyte w Związku Harcerstwa Polskiego.

Przewodnik Roman Bartkowiak

1925 - 1987

instruktor Ośrodka, wieloletni kucharz obozowy

Przez wiele, wiele lat pełnił na obozach i zimowiskach funkcję kucharza, najpierw z druhem Jasiem Maślakiem, potem m.in. z druhem Hirkiem Białas, Hanią Tubis i innymi. Pierwsza wzmianka wskazuje na rok 1970 – obóz w Smolarni, i tak co roku, aż do roku 1987, gdy odszedł na „Wieczną Wartę”. Pozostała ogromna pustka. Na każdym następnym obozie, zimowisku druh we wspomnieniach do nas wracał, był zawsze razem z nami. Zobowiązanie instruktorskie złożył w roku 1980, rozkazem L8/81 z dnia 9.08.1981 otrzymał stopień przewodnika. Za zaangażowaną pracę na rzecz środowiska Mosińskich Harcerzy został wyróżniony w roku 1982 srebrną Honorową Odznaką Chorągwi Poznańskiej ZHP, a roku 1984 - srebrną Odznaką Za Zasługi dla Poznańskiej Chorągwi ZHP. Wszyscy, którzy mieli okazję spotkać się z druhem Romanem wspominają go jako bardzo spokojnego człowieka, wstającego do kuchni wczesnym świtem i wzorowo wykonującym swoją pracę. Zawsze pogodny, uśmiechnięty i zadowolony, nawet wówczas, gdy nogi nie chciały już tak szybko nosić po kuchni.

Harcistrz Witold Liberski

1931 - 1991

drużynowy, szczepowy

Z Mosińskim Harcerstwem związany był w latach 70, ubiegłego wieku. Stopień harcmistrza uzyskał w roku 1977, nadany rozkazem L10/77. W latach 1970-1973 był drużynowym 20 Drużyny Harcerskiej. W roku 1976 był zastępcą komendanta Hufca Poznań Rejon ds. harcerskich. Przez kilka lat pełnił funkcję szczepowego Szczepu Harcerskiego nr 1. Prowadząc szczep, na strychu Szkoły Podstawowej nr 1 urządził harcówkę dla zuchów i harcerzy, która służyła następnym pokoleniom przez wiele lat. Wraz z harcerzami włączał się w organizację imprez hufcowych; zloty, biegi na orientację to druha specjalność. Był instruktorem, który kochał mundur harcerski i tego również wymagał od swoich podopiecznych. Harcerze druha Witka zawsze byli wzorowo umundurowani i z regulaminem musztry żyli za pan brat.

Przewodnik Wiesław Olechnowicz

1939 - 1992

instruktor Ośrodka, Hufca

Z Mosińskim Harcerstwem związany był na przełomie lat siedemdziesiąt i osiemdziesiątych. Zobowiązanie Instruktorskie złożył w roku 1980, rozkazem L8/81 z dnia 9 sierpnia 1981 roku otrzymał stopień przewodnika. Przez wszystkie lata miał przydział do Ośrodka ZHP Mosina, w latach 1985 – 1990 był członkiem Rady Hufca. Brał udział w Akcji Letniej i Zimowej, pełnił funkcję komendanta obozu w Gronowie w roku 1984, instruktora na zimowisku w Bukownie. Za pracę na rzecz Mosińskiego Harcerstwa, w roku 1988 został wyróżniony brązową Odznaką Za Zasługi dla Poznańskiej Chorągwi ZHP. Druh Wiesiek był lubianym i szanowanym instruktorem, był przykładem dla młodszych druhów, nigdy nie opuszczał go dobry humor, z pracy na rzecz zuchów i harcerzy czerpał radość i zadowolenia, swoim optymizmem zarażał innych. Zawsze można było na druha liczyć, gdy kogoś zabrakło do wykonania zadania, zajmował jego miejsce i z roli wywiązywał się doskonale.

harc mistrzyni Danuta Białas
harc mistrzyni Ewelina Szydłowska

**„.....rozmowa trwa z nieobecnymi,
bo w kręgu ognia jesteśmy z nimi...”**